

अमर्तु (3. अ + म^०) adj. ungelehrt, unverständlich: अमर्तु दम्पुर्भिर्नो
अमर्तुर्न्यत्रेता अमानुषः RV. 10, 22, 8. अमर्तुवो मा त उपे नित्यति 123, 4.

अमल (3. अ + म^०) adj. 1) von keinem Veda-Liede begleitet: अमलं व-
लिं हेरेत् M. 3, 121. — 2) vom Veda-Liede ausgeschlossen, den Veda
nicht kennend: त्विपः M. 9, 18. अमलानाममन्त्राणाम् 12, 114.

अमलक (von 3. अ + मल) adj. f. ०लिका = अमल 1. M. 2, 66.

अमलविद् (3. अ + मल - विद्) 1) adj. die Veda-Hymnen nicht ken-
nend M. 3, 133. — 2) m. N. pr. Var. von अमित्रवित् MATSJA-P. in VP.
463, N. 15.

अमन्द (3. अ + मन्द) 1) adj. nicht träge, frisch AK. 3, 4, 32. स्तोम RV.
1, 126, 1. NIA. 9, 10. अमन्दमायमन्दने voc. f. ÇRUT. 22. — 2) m. Baum
ÇABDAK. im ÇKDr.

अमन्यमान (3. अ + म^० von मन्) adj. sich einer Sache nicht versehend:
अमन्यमानां हवीं जयान् RV. 2, 12, 10. अमन्यमानां अग्निं मन्यमानिर्ब्रह्मभि-
रधमो दस्युमिन्द्र 1, 33, 9.

अमन्युत (3. अ + म^०) adj. keinen Groll hegend: अमन्युता (Padap.:
०ताः) नो वीरुधो भवतु AV. 12, 3, 31.

अमम (3. अ + मम, gen. von अहम् ich) 1) adj. ohne Selbstgefühl: अम-
माः सन्धर्माः VJUR. 3, b. gleichgültig, unbekümmert, mit einem loc.: श-
रणेषममश्चैव वृत्तमूलनिकेतनः M. 6, 26. — 2) m. N. pr. der zwölfte Ar-
hant der zukünftigen Utsarpint H. 33.

अमघि (3. अ + मघि) adj. unsterblich: अमघिर्वाप्तो अतिज्ञीवः AV.
8, 2, 26.

अमर (3. अ + मर) P. 6, 2, 116. 1) adj. unsterblich, unvergänglich ÇAT.
Br. 14, 6, 8, 7, 2, 30, 31. = BRH. ÂR. Up. 4, 4, 25. Hit. Pr. 3. f. अमि M. 2,
118. ई R. 1, 34, 16. — 2) m. a) Gott AK. 1, 1, 4, 2. H. 87. an. 3, 513. MED.
r. 104. M. 7, 72. SUND. 1, 22. ARG. 4, 12. HIP. 2, 27. N. 2, 23. 3, 3. u. s. w.
R. 2, 1, 35. VICY. 10, 31. — b) N. pr. eines Marut's HARIV. 11343. — c)
Euphorbia Tirucalli L., baumartig, H. an. 3, 513. MED. r. 104 (m. n.).
AINSLIE, Mat. ind. 2, 133. 423. SUCR. 2, 207, 13. 223, 13. 18. — d) Tiaridium
indicum Lehm., eine jährige Pflanze, eine der gemeinsten in Indien, H. an.
MED. (m. n.). — e) Quecksilber RIGAN. im ÇKDr. — f) N. pr. = अम-
रसिंह TRIK. 1, 1, 2. 3, 3, 1. H. 683, Sch. MED. Anh. 2. VOP. in Verz. d.
B. H. No. 790. — g) N. eines Berges MBH. 2, 1193. Z. f. d. K. d. M. 2,
30. — h) myst. Bezeichnung des Buchstabens उ Ind. St. 2, 316. — 3)
f. ०र. a) Nabelschnur TRIK. 3, 3, 325; vgl. अमल 2, a. — b) Uterus MED.
r. 104. — c) Hauspfosten H. an. 3, 514. MED. — d) N. verschiedener
Pflanzen: Panicum dactylon (ह्वी) H. an. MED. Cocculus cordifolius
DC. (गुडूची) dies. und TRIK. 3, 3, 325. इन्द्रवारुणीवृत्तः ॥ वटोवृत्तः ॥ मक-
नीलीवृत्तः ॥ गृहकन्या । वृत्तकुमारी । इति धरणा । RIGAN. im ÇKDr. —
e) Indra's Stadt (s. अमरावती) H. an. 3, 513. MED. r. 104.

अमरकण्टक (अमर + क^०) N. pr. eines Ortes R. GORR. 2, 73, 3. eine
Berggruppe des Vindhja LIA. 1, 82.

अमरकोट (अमर + कोट) N. pr. eines Ortes LIA. 1, 111.

अमरकोष (अमर 2, f. + कोष) m. Titel des von AMARASINHA verfassten
Wörterbuchs TRIK. 1, 1, 3. Verz. d. B. H. No. 792 — 801. WEBER, Lit.
206 — 208. 236. अमरकोषकौमुदी Titel eines Commentars dazu Z. f. d.
K. d. M. 7, 170.

अमरचन्द्र (अ^० + च^०) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 433.
Z. d. d. m. G. 2, 339.

अमर (अ^० + न) m. N. einer Pflanze (दुष्पदिरवृत्त), RIGAN. im ÇKDr.
अमरतटिनी (अ^० + त^०) f. der Götterfluss, ein Beiname des Ganges,
BHARTR. 3, 87.

अमरत्व (von अमर) n. Unsterblichkeit, der Zustand der Götter SUND.
1, 22. 23. ARG. 3, 47. R. 2, 31, 3. 3, 17, 32. 63, 5. GORR. 1, 35, 14. SUCR. 2,
399, 6.

अमरदत्त (अ^० + द^०) m. N. pr. ein Lexicograph MED. Anh. 2. COLEBR.
Misc. Ess. II, 39.

अमरदाह (अ^० + दा^०) m. N. eines Baumes, Pinus Deodora Roxb.
(देवदाह), RIGAN. im ÇKDr.

अमरदेव (अ^० + दे^०) m. N. pr. = अमरसिंह LIA. II, 1134.

अमरद्विज (अ^० + द्वि^०) m. Tempelhüter TRIK. 2, 10, 4. im Kapitel der
Çûdra.

अमरपति (अ^० + प^०) m. Herr der Götter, ein Bein. Indra's, PRAB. 26. 8.

अमरपुष्प oder ०ष्पक (अ^० + पु^०) m. N. verschiedener Pflanzen: 1.
ein Gras, Saccharum spontaneum L., dessen Blüten von einer Menge
schöner Seidenhaare umgeben sind, ROXB. Fl. ind. I, 233. H. an. 3, 34.
RATNAM. im ÇKDr. S. काश. — 2) Pandanus odoratissimus (केतक) H.
an. — 3) Mangifera indica (चूत) ders.

अमरपुष्पिका (अ^० + पु^०) f. Anethum Sowa Roxb. (अधःपुष्पोवृत्त) RAT-
NAM. im ÇKDr.

अमरमाला (अ^० + मा^०) f. Titel eines Wörterbuchs COLEBR. Misc. Ess.
II, 17, 39.

अमररत्न (अ^० + र^०) n. Krystall RIGAN. im ÇKDr.

अमरराज (अ^० + रा^०) m. König der Götter, ein Bein. Indra's: ०शत्रु
ein Bein. Rāvaṇa's R. 6, 33, 1.

अमरलोक (अ^० + लो^०) m. die Welt der Unsterblichen; davon nom.
abstr. ०कता M. 2, 5: तेषु सम्यग्वर्तमाना गच्छत्यमरलोकात्.

अमरवल्लरी (अ^० + व^०) f. N. einer Pflanze, Cassyia fliformis Lin.
(आकाशवल्ली), VAIDJ. im ÇKDr.

अमरशक्ति (अ^० + श^०) m. N. pr. eines Königs PAÑKAT. 3, 11.

अमरसरित् (अ^० + स^०) f. der Götterstrom, ein Beiname des Ganges.
PRAB. 21, 13.

अमरसिंह (अ^० + सिं^०) m. N. pr. ein berühmter Lexicograph, über
dessen Zeitalter viel gestritten worden ist. Lebte angeblich am Hofe
Vikramāditya's NAVAR. in HAEB. Chrest. 1. WEBER, Lit. 188. 203 — 208.
LIA. II, 1134. fgg.

अमरशक्ति (अमर + शक्ति) m. Berg der Unsterblichen, ein Bein. des
Sumeru, ÇATIDH. im ÇKDr.

अमराधिप (अमर + अधिप) m. Fürst der Unsterblichen: 1) ein Bein.
Indra's R. 2, 74, 19. — 2) Çiva's ÇIV.

अमरावती (von अमर, vgl. P. 6, 3, 119.) f. der Sitz der Unsterblichen:
1) Indra's Stadt AK. 1, 1, 40. TRIK. 1, 1, 60. H. 178. an. 3, 513. MED.
r. 104. ARG. 4, 46. INDR. 1, 42. R. 1, 6, 5. 3, 33, 37. HARIV. 8942. 13895. u.
s. w. PAÑKAT. 83, 16. VP. 71. — 2) eine Stadt in Berar COLEBR. Misc.
Ess. II, 433.